



**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w BYDGOSZCZY**

Bydgoszcz, dnia 23 kwietnia 2018 r.

SKO-4220/8/2018

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie orzekającym:

Przewodniczący - *Jerzy Jamiołkowski*
Członkowie - *Anna Folgier (spr.)*
- *Robert Opara*

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 kwietnia 2018 r. sprawy z odwołania (...) prowadzącej działalność gospodarczą pn. (...) reprezentowanej przez adw. (...), adw. (...) i adw. (...), od decyzji Wójta Gminy Białe Błota nr 11/2017 znak: OŚ.6220.48.2015.KOŚ z dnia 29 grudnia 2017 r. w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa istniejącej fermy drobiu, obejmująca budowę 5 nowych budynków inwentarskich o łącznej obsadzie 311 000 stanowisk dla brojlerów kurzych (1244 DJP), na działce o nr ewid. 183/26 w miejscowości Ciele, gm. Białe Błota”;

na podstawie art. 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U. z 2018 r. poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 138 § 2 w zw. z art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 24 § 3, art. 28, art. 77 § 1, art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.) w zw. z art. 16 ustawy z dnia 07 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 935) oraz art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.),

orzeka:

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 21 października 2015 r. Pani (...) prowadząca działalność gospodarczą pn. (...) i Pan (...) wystąpili do Wójta Gminy Białe Błota o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa istniejącej fermy drobiu, obejmująca budowę 5 nowych budynków inwentarskich o łącznej obsadzie 311 000 stanowisk dla brojlerów kurzych (1244 DJP), na działce o nr ewid. 183/26 w miejscowości Ciele, gm. Białe Błota”. Do wniosku załączono Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej gruntów w skali 1:500 obejmującą przewidywany

teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, a także wypis z rejestru gruntów dla działki nr 183/26.

Organ pierwszoinstancyjny pismem z dnia 02 listopada 2015 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie oraz możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, zgłaszania wniosków i dowodów.

Zgodnie z dyspozycją art. 77 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, organ pierwszoinstancyjny wystąpił o wymagane prawem uzgodnienia i opinie. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bydgoszczy w piśmie z dnia 20 czerwca 2016 r. pozytywnie zaopiniował planowaną inwestycję po uwzględnieniu następujących warunków: 1. Wprowadzić pas zieleni izolującej teren inwestycji od terenów sąsiednich oraz 2. Obornik wywozić bezpośrednio z budynków, bez gromadzenia go na terenie fermy drobiu. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 22 listopada 2017 r. odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. W ocenie organu, nadmiar rozpuszczonych, a niewykorzystanych przez rośliny składników mineralnych (zwłaszcza związków azotu i fosforu) zawartych w pomocie kurzym, które przedostaną się do wód podziemnych, powodując ich degradację, przyczyniają się do pogorszenia jakości wody pitnej w ujęciu komunalnym w miejscowości Ciele, a także poprzez wprowadzenie zanieczyszczeń oraz pogorszenie stanu wód podziemnych wpłyną na nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla tych wód.

W dniu 12 października 2017 r. Wójt Gminy Białe Błota w drodze obwieszczenia zawiadomił o możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza się ocenę oddziaływania na środowisko, w tym przeglądanie akt, składanie uwag i wniosków w terminie do dnia 13 listopada 2017 r.

W dniu 16 października 2017 r. mieszkańcy m. Ciele, Kruszyn Krajeński oraz Prądky złożyli petycję w sprawie rozbudowy istniejącej fermy drobiu w Cielu. Mieszkańcy stanowczo sprzeciwili się powstaniu inwestycji z uwagi na bliską lokalizację zabudowy mieszkaniowej. Obecnie ferma jest uciążliwa z powodu odorów wyczuwalnego w promieniu kilkunastu kilometrów.

Wnioskiem z dnia 08 listopada 2017 r. inwestor Pani (...) zwróciła się do organu pierwszej instancji o wyłączenie od udziału w niniejszym postępowaniu znak: OŚ.6220.48.2015.KOŚ pracowników Urzędu Gminy Białe Błota w osobach – Pana (...) – Zastępcy Wójta Gminy Białe Błota oraz Pani (...) – Kierownika Referatu (...) Urzędu Gminy Białe Błota.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2017 r. nr SKO-4220/105/2017 po rozpatrzeniu wniosku inwestora Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy odmówiło wyłączenia Wójta Gminy Białe Błota od załatwienia sprawy prowadzonej pod numerem: OŚ.6220.48.2015.KOŚ.

Postanowieniem z dnia 04 grudnia 2017 r. znak: OŚ.6220.48.2015.KOŚ po rozpatrzeniu wniosku inwestora Wójt Gminy Białe Błota odmówił wyłączenia pracownika - Kierownika (...) Urzędu Gminy Białe Błota od załatwienia sprawy dotyczącej niniejszego postępowania.

W trakcie postępowania do organu pierwszej instancji wpłynęło 106 wniosków mieszkańców o dopuszczenie ich do udziału w postępowaniu w charakterze strony. Po przeanalizowaniu ww. wniosków organ podjął decyzję o uznaniu wszystkich tych osób za strony postępowania, mając na względzie zgłoszenie mieszkańców w sprawie uciążliwości zapachowej istniejących ferm w odległości kilku kilometrów od terenu, na którym znajdują się budynki kurników oraz tereny rolne, na których wykorzystuje się pomiot kurzy i składowane są przyny pomiotu kurzego. Zdaniem organu wnioskodawcy mogą być narażeni na oddziaływanie przedsięwzięcia.

Następnie decyzją nr 11/2017 z dnia 29 grudnia 2017 r. znak: OŚ.6220.48.2015.KOŚ Wójt Gminy Białe Błota odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa istniejącej fermy drobiu, obejmująca budowę 5 nowych budynków inwentarskich o łącznej obsadzie 311 000 stanowisk dla brojlerów kurzych (1244 DJP), na działce o nr ewid. 183/26 w miejscowości Ciele, gm. Białe Błota”. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazano, iż postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w przedmiocie odmowy uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia jest wiążące dla organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jednocześnie organ pierwszej instancji stwierdził, że należy odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie analizy uwarunkowań z art. 80 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, kierując się wynikami uzgodnienia oraz ustaleniami wynikającymi ze zgromadzonego materiału dowodowego i wynikami postępowania z udziałem społeczeństwa.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy w ustawowym terminie złożyła Pani (...) prowadząca działalność gospodarczą pn. (...) reprezentowana przez adw. (...), adw. (...) i adw. (...). Ponadto na mocy art. 142 K.p.a. strona zaskarżyła:

1. Postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 listopada 2017 r. o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia,
2. Postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy z dnia 24 listopada 2017 r. nr SKO-4220/105/2017 w sprawie odmowy wyłączenia Wójta Gminy Białe Błota od załatwienia sprawy w przedmiocie wniosku skarżącej o wydanie warunków środowiskowych,
3. Postanowienie Wójta Gminy Białe Błota z dnia 04 grudnia 2017 r. znak: OŚ. 6220.48.2015.KOŚ o odmowie wyłączenia Pani (...) od załatwienia sprawy w przedmiocie wniosku skarżącej o wydanie warunków środowiskowych.

Zaskarżonym orzeczeniom zarzucono naruszenie:

- 1) przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj.
 - art. 7 i 8 w zw. z art. 77 § 1 K.p.a., art. 9, art. 10 § 1 K.p.a. poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, brak umożliwienia stronie realizacji inwestycji ze względu na pozaprawne kryteria odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, nie przeprowadzenie w całości postępowania dowodowego, dowolną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów, a co za tym idzie niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, w szczególności poprzez:
 - a) zaniechanie dokonania własnych ustaleń innych niż te objęte treścią postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 listopada 2017r.,
 - b) nierozpoznanie wniosku skarżącej zgłoszonego w piśmie z dnia 25 października 2017 r. w przedmiocie przeprowadzenia przez organ niezależnej ekspertyzy dotyczącej badania jakości wody,
 - c) brak odniesienia się w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 listopada 2017 r., ani w zaskarżonej decyzji do ustaleń poczynionych w trakcie oględzin przeprowadzonych na fermie skarżącej w dniu 23 października 2017 r. w zakresie warunków środowiskowych,
 - d) nieuwzględnienie treści normatywnej Dyrektywy 91/676/EWG poprzez bezpodstawne przyjęcie, iż skarżąca będzie składowała obornik na terenie fermy, a nadto brak odniesienia się do treści pozwolenia zintegrowanego, planu nawożenia, w którym określono jakie wielkości obornika mogą być zagospodarowywane na gruntach będących w posiadaniu skarżącej oraz sposobu jego zagospodarowywania,

- e) przyjęcie dowodu z fotografii przedłożonej przez jednego z mieszkańców m. Ciele na okoliczność istnienia rzekomych odcieków z przyzmy obornika i ustalenie w oparciu o jej treść o możliwości występowania przesięknień do gruntu – bez zbadania jakiego charakteru był rzekomy odciek,
 - f) dokonanie ustaleń co do zakresu obsady kurników bez wskazania na przyjęte kryteria dokonanych obliczeń i dokonywanie ustaleń mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie zastrzeżonym dla innego organu, tj. Inspekcji Weterynaryjnej,
 - g) zaniechanie rozpatrzenia wniosku skarżącej pod kątem nałożenia na skarżącą obowiązku uzyskania wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie ustalenia jakości wody, dyspersji odorantów celem weryfikacji przyjętej koncepcji technologicznej.
- 2) przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj.
- art. 107 § 3 K.p.a. poprzez faktyczne zaniechanie uzasadnienia decyzji, z uzasadnienia decyzji wynika bowiem, że jest ona powtórzeniem postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy,
 - art. 80 K.p.a. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z naruszeniem zasady w nim wyrażonej,
- 3) przepisów prawa materialnego, tj.
- art. 82 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez niewydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pomimo zaistnienia ustawowych przesłanek do jej wydania,
 - art. 80 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy poprzez błędną wykładnię i uznanie, że sprzeciw mieszkańców wobec planowanej inwestycji może stanowić podstawę do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań
 - art. 85 ust. 2 ww. ustawy poprzez nieustosunkowanie się w decyzji do przedłożonego przez skarżącą Raportu, w szczególności w zakresie opracowania hydrologicznego, a nadto poprzez wykazanie, iż Raport ten zawierał braki bądź nieścisłości oraz
 - nie danie wyrazu w decyzji oraz postanowieniu RDOŚ, czy nie przedłożenie przez stronę informacji w zakresie istniejących warunków hydrologicznych, wpływu inwestycji na jakość wód podziemnych oraz propozycji rozwiązań w aspekcie ochrony wód podziemnych (monitoring) miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, ewentualnie, czy organ w tym zakresie przeprowadził własne ustalenia.

Ponadto skarżąca wniosła o:

- przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do odwołania na okoliczność braku przekroczenia norm azotu w glebie pod przyzmą, a tym samym braku zagrożenia dla cieków wodnych i ujęcia wody pitnej dla m. Ciele, jakości wody pobranej ze studni głębinowej i piezometrów, prawidłowości działalności istniejącej fermy, wysokiej dbałości przez skarżącą o środowisko i przestrzegania wszelkich norm środowiskowych,
- zwrócenie się do UTP w Bydgoszczy Wydział Rolnictwa o udostępnienie danych z badania gleby pod przyzmą obornika zlokalizowanego w m. Ciele zawartych w pracy pt. „Badania nad przemieszczaniem się azotu nawozowego w środowisku”,
- zrealizowanie wniosku skarżącej zawartego w piśmie z dnia 25 października 2017 r.

W zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie wyłączenia pracownika organu Pana (...) skarżąca podniosła, iż wadliwe jest ustalenie organu, iż mają tu zastosowanie przepisy o wyłączeniu organu, bowiem to on faktycznie wykonuje zadania Wójta Gminy Białe Błota, tymczasem Pana (...) z Gminą Białe Błota łączy stosunek pracy i to na jego gruncie należy rozpatrywać przesłanki dotyczące wyłączenia danej osoby od orzekania w sprawie. Z kolei w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie wyłączenia pracownika organu Pani (...) skarżąca podniosła,

iż wadliwe jest ustalenie organu, iż nie zachodzą tu okoliczności uzasadniające wyłączenie od orzekania, gdy tymczasem treść art. 24 § 3 K.p.a. nakazuje wyłączyć od postępowania pracownika, gdy nie występują okoliczności, o których mowa w § 1 tegoż artykułu, a które mogą wywołać wątpliwości co do bezstronności pracownika. Powyższe jest uzasadnione treścią materiałów z sesji Rady Gminy z dnia 25 października 2017 r., gdzie Pani (...) wyraziła swoje stanowisko co do sposobu załatwienia sprawy (w sposób negatywny) jeszcze przed zakończeniem postępowania w przedmiotowej sprawie.

Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy nie wypowiadając się o istocie sprawy, w szczególności nie przesądzając zasadności żądania strony ustaliło i zważyło co następuje.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 r. poz. 353 ze zm., dalej: uuioś).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 09 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1936), „Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.” Jedynie na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, w przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (art. 6 ust. 4).

Ponieważ inwestor przedłożył organowi pierwszej instancji Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w dniu 22 października 2015 r., czyli przed dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy (01 stycznia 2017 r.), stąd w rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2016 r.

Planowane przedsięwzięcie polega na rozbudowie istniejącej fermy drobiu, obejmującej budowę 5 nowych budynków inwentarskich o pow. zabudowy od 2160 do 2700 m² o łącznej obsadzie 311 000 stanowisk dla brojlerów kurzych (1244 DJP) wraz z obiektami towarzyszącymi i niezbędną infrastrukturą techniczną oraz drogą na niezabudowanej części nieruchomości nr ewid. 183/26 w m. Ciele. Celem realizacji przedsięwzięcia jest rozszerzenie produkcji rolnej inwestora o chów brojlerów kurzych. Obecnie na terenie gospodarstwa funkcjonuje 6 kurników o łącznej obsadzie 297 000 stanowisk do odchowu brojlerów kurzych (tj. 1188 DJP). Docelowa obsada wyniosłaby 629 000 stanowisk (tj. 2516 DJP).

Sąsiedztwo terenu przeznaczonego pod przedsięwzięcie stanowi od strony zachodniej ferma drobiu Gospodarstwa Rolnego (...), w której aktualnie prowadzony jest chów drobiu w ilości 150 000 stanowisk (tj. 6000 DJP) oraz tereny rolne od strony południowej i wschodniej. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się od strony północno-zachodniej i wschodniej, w odległości ok. 850 m od miejsca realizacji inwestycji.

Podstawowym procesem technologicznym na terenie fermy drobiu będzie chów brojlerów metodą ściółkową, na pełnych betonowych podłogach. Produkcję oparto na prowadzeniu cykli produkcyjnych trwających ok. 6 tygodni. W trakcie cyklu ok. 5 tygodnia

chowie nastąpi tzw. ubiórka polegająca na wywozie ok. 25-30% ptaków o wadze ok. 1,8-1,9 kg, przed właściwym zakończeniem cyklu chowu.

Co do zasady postępowanie w sprawie uwarunkowań środowiskowych przedsięwzięcia przeprowadza się przed wydaniem decyzji zezwalającej na inwestycję. Postępowanie to dotyczy planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (zob. wyrok NSA w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 696/2009, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie stanowi aktu, który dawałby podstawę do rozpoczęcia robót i realizacji inwestycji, a tym samym nie narusza na tym etapie inwestycyjnym żadnych praw osób trzecich i nie prowadzi do wyrządzenia znacznej szkody lub nieodwracalnych skutków (postanowienie NSA z dnia 01 lutego 2010 r., sygn. akt II OZ 35/10, opubl. Wspólnota 2010/8/26).

Zgodnie z art. 71 ust. 1 uuios, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Przy czym uzyskanie decyzji środowiskowej jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Określenie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko uregulowane jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71).

Przedmiotowe przedsięwzięcie należy zaliczyć do przedsięwzięć, o których mowa § 2 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 2 ust. 1 pkt 51 ww. rozporządzenia, czyli przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane.

Dla obszaru planowanego przedsięwzięcia nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, na podstawie którego można by wywodzić zakaz lokalizacji na terenie wskazanym we wniosku inwestora.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w myśl art. 59 ust. 1 pkt 1 uuios wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Celem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jak również możliwości oraz sposobów zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 77 ust. 1 uuios, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

- 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i w przypadku, gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskigo;
- 2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i 10-19.

Uzgodnienie, wskazane w cyt. ust. 1 pkt 1, następuje w drodze postanowienia (ust. 3 art. 77 ustawy).

Literalne brzmienie art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy nie pozostawia wątpliwości co do tego, iż zawarty w nim wymóg „uzgodnienia”, czyli osiągnięcia przez organy współdziałające konsensusu, dotyczy wyłącznie przypadku wydania decyzji pozytywnej (określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia), skoro uzgodnieniu podlegają, „warunki realizacji” przedsięwzięcia. Powyższy wymóg nie obejmuje natomiast decyzji negatywnej (odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach). Oznacza to, że nawet pozytywne postanowienie regionalnego dyrektora ochrony uzgadniające realizację danego przedsięwzięcia nie obliguje organu prowadzącego postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeśli ten ostatni organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. W doktrynie wyrażony został pogląd, iż organ występujący o uzgodnienie powinien za każdym razem dokonywać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (tak K. Gruszecki, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Wrocław 2009, str. 229; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21 października 2010 r., sygn. akt II SA/Po 411/2010, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się natomiast w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia, w drodze decyzji pozytywnej, warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny („łagodniejszy” dla inwestora) niż uczynił to organ uzgadniający (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 1027/2011, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Uzgodnienie bowiem, stosownie do poglądu ukształtowanego w orzecznictwie sądowym i doktrynie, jest stanowczą formą wyrażenia przez organ współdziałający stanowiska różniącą się zasadniczo w zakresie wywoływanych skutków od niewiążącej opinii - rzutuje w sposób bezwzględny na treść decyzji, która ma być wydana po uzgodnieniu przez organ decydujący w postępowaniu głównym (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 27 lipca 2010 r., sygn. akt II SA/Bd 269/2010, opubl. LexPolonica nr 2810245).

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że organ pierwszej instancji prawidłowo odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, będąc związany stanowiskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy odmawiającym uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań, wyrażonym w postanowieniu z dnia 22 listopada 2017 r. W związku z powyższym niezasadnym jest stawianie organowi pierwszej instancji zarzutów podniesionych przez skarżącą w odwołaniu, a w szczególności dotyczących nieprzeprowadzenia w całości postępowania dowodowego, dowolną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów, a co za tym idzie niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy. Skoro bowiem organ ten zobligowany był do wydania decyzji w przedmiocie odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań, to konsekwentnie nie miał obowiązku prowadzenia własnej merytorycznej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, skutkującej ewentualnym ustaleniem bądź nie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanej inwestycji.

Ponieważ jednak strona w odwołaniu od decyzji zaskarżyła postanowienie uzgodnieniowe Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 listopada 2017 r. odmawiające uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań, tut. Kolegium zobligowane było do jego weryfikacji. W tym miejscu wyjaśnić należy, że ustawodawca

wyłączył możliwość wniesienia zażalenia na postanowienia wydane przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w przedmiocie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stwierdzając w art. 77 ust. 7 uuióś, iż do uzgodnień i opinii nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 K.p.a. W myśl art. 106 § 5 K.p.a. zajęcie stanowiska przez organ następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. W niniejszej sprawie postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 listopada 2017 r. zostało wydane na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 uuióś, a zatem na podstawie art. 77 ust. 7 nie przysługuje na nie zażalenie. Jednakże zgodnie z art. 142 K.p.a., którego stosowanie uuióś nie wyłącza, postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

W uzasadnieniu kontrolowanego postanowienia z dnia 22 listopada 2017 r., organ ochrony środowiska wskazał, iż nadmiar rozpuszczonych, a niewykorzystanych przez rośliny składników mineralnych (zwłaszcza związków azotu i fosforu) zawartych w pomocie kurzym, które przedostaną się do wód podziemnych, powodując ich degradację, przyczyniają się do pogorszenia jakości wody pitnej w ujęciu komunalnym w miejscowości Ciele, a także poprzez wprowadzenie zanieczyszczeń oraz pogorszenie stanu wód podziemnych wpłyną na nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla tych wód.

Przypomnieć wypada, że decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy zgody polegać mogą wyłącznie na:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 uuióś);
- odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 uuióś);
- braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 uuióś;
- wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 uuióś);
- wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38 lit. j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (art. 81 ust. 3 uuióś).

Z akt sprawy wynika, że objęta kontrolowanym postępowaniem inwestycja znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonym europejskim kodem PLGW600043, zaliczonym do regionu wodnego Warty oraz w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych oznaczonym europejskim kodem PLRW600001883829 – Górny Kanał Noteci, zaliczonym do regionu wodnego Warty, to zarówno ze złożonego Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak i z wymaganego ustawą uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska powinno wynikać w sposób niebudzący wątpliwości, że realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38 lit. j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (art. 81 ust. 3 uuióś). Innymi słowy, aby były podstawy do wydania w takim przypadku decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, a zwłaszcza postanowienie uzgodnieniowe regionalnego dyrektora ochrony środowiska, musi zawierać jednoznaczne stanowisko co do tego, czy

planowane przedsięwzięcie może wpłynąć na nieosiągnięcie celów środowiskowych dla tych wód.

Tymczasem z treści postanowienia RDOŚ w Bydgoszczy nie da się takiego wniosku wywieść w sposób niebudzący wątpliwości. Organ ten nie wykazał bowiem, że cele środowiskowe dla jednolitej części wód podziemnych oraz jednolitej części wód powierzchniowych nie zostaną osiągnięte (art. 81 ust. 3 ustawy), zwłaszcza w kontekście wymagań wynikających z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1187, rozporządzenie wskaźnikowe) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz.U. Nr 258, poz. 1549, rozporządzenie referencyjne).

Cele środowiskowe w zależności od rodzaju i statusu danej jednolitej części wód zostały określone w ustawie Prawo wodne. W art. 38d ust. 1 tej ustawy dla jednolitych części wód powierzchniowych (dalej zwanych JCWP) niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, cele te określono jako ochronę, poprawę oraz przywracanie ich stanu tak, aby osiągnąć dobry stan tych wód, zaś dla sztucznych i silnie zmienionych JCWP w myśl art. 38d ust. 2 ostatnio powołanej ustawy - jako ochronę tych wód, poprawę ich potencjału i stanu, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. W stosunku zaś do jednolitych części wód podziemnych (JCWPd), za cele środowiskowe, zgodnie z art. 38e ust. 1 ustawy Prawo wodne, przyjęto: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawę ich stanu, ochronę i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnienie równowagi między poborem, a zasileniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Narzędziami planistycznymi, mającymi za zadanie usprawnienie procesu osiągania celów środowiskowych są uchwalone plany gospodarowania wodami w obszarach dorzeczy rzek, w których został zawarty wykaz wydzielonych w danym dorzeczu JCWP i JCWPd wraz z określeniem ich typu, statusu, oceną stanu oraz przypisanymi im, zgodnie z dyspozycjami ustawy Prawo wodne, celami środowiskowymi. Przy ich tworzeniu, w tym mającej zastosowanie w przedmiotowej sprawie uchwale Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (M.P. 2011 nr 40 poz. 451), cele środowiskowe dla JCWP zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody co najmniej dobrego stanu (dla części wód uznanych za naturalne) oraz dobrego lub powyżej dobrego potencjału (dla części wód uznanych za silnie zmienione, bądź sztuczne). Wartości tych wskaźników określa rozporządzenie wskaźnikowe, zaś definicje dotyczące klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału chemicznego i stanu chemicznego - rozporządzenie referencyjne.

Wymagana przez art. 81 ust. 3 ustawy ocena, czy planowane przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami powinna zostać przeprowadzona w odniesieniu do wskaźników jakości wód zawartych w rozporządzeniu wskaźnikowym oraz w oparciu o rozporządzenie referencyjne.

Z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego musi jednoznacznie wynikać, że konkretne oceniane przedsięwzięcie uniemożliwi osiągnięcie celów zawartych w planie gospodarowania wodami konkretnego dorzecza (w zależności od dorzecza mogą one być różne). Dlatego też – w zależności od celów środowiskowych stawianych przed konkretnymi dorzeczami – takie samo przedsięwzięcie na terenie jednego dorzecza będzie mogło być zrealizowane, a na terenie innego już nie. Jeżeli pomiędzy celami wynikającymi z tych

planów, a przedsięwzięciem będzie występowała sprzeczność, to bez zmiany postanowień planów jego realizacja będzie niemożliwa.

Z Raportu przedłożonego przez inwestora wynika, że planowane przedsięwzięcie przy założeniu bezawaryjnego funkcjonowania nie będzie negatywnie oddziaływać na jakość wód powierzchniowych i podziemnych. Planowany obiekt będzie posiadał uporządkowaną gospodarkę wodno-ściekową. Obiekty będą wyposażone w instalacje wodociągowe i kanalizacyjne. Działalność fermy nie powoduje bezpośrednich oddziaływań na wody powierzchniowe, które przepływają w znacznym oddaleniu od inwestycji. Najbliższe wody powierzchniowe stanowi Górny Kanał Noteci przepływający w odległości ponad 1,5 km. Do wód powierzchniowych nie będą w szczególności zrzucane ścieki z terenu inwestycji. Potencjalne oddziaływanie na wody powierzchniowe może mieć jedynie miejsce w przypadku nieprawidłowego prowadzenia rolniczego wykorzystania obornika (pomiotu kurzego), przez upoważnionych na podstawie umów odbiorców. Stosowane przez rolników nawozy mogą być wypłukiwane do rzek, rowów lub zbiorników wodnych powodując nasilenie procesów ich eutrofizacji. W celu ochrony wód powierzchniowych oraz podziemnych należy stosować się do przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu oraz sposobów gospodarowania nawozami określonych w Kodeksie Dobrej Praktyki Rolniczej. Zgodnie z wymaganiami określonymi w ww. dokumentach: nawozów naturalnych nie należy stosować w odległości mniejszej niż 20 m od stref ochronnych źródeł i ujęć wody, brzegu zbiorników oraz cieków wodnych, kąpielisk zlokalizowanych na wodach powierzchniowych, nawozy naturalne w postaci płynnej mogą być stosowane, gdy poziom wody podziemnej jest poniżej 1,2 m. Nawozy należy stosować w sposób, który nie powoduje zagrożeń dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla pozostałych elementów środowiska. Dodatkowo Kodeks Dobrej Praktyki Rolniczej zaleca nie przekraczać dawki 170 kg azotu całkowitego na 1 ha użytków. Dawkę azotu w stosownych nawozach określają plany nawożenia (s. 70-71 raportu). Z uzupełniania raportu z dnia 29 września 2017 r. (s. 4) wynika ponadto, że obornik będzie aplikowany na polach stosownie do planów nawożenia opiniowanych przez Okręgową Stację Chemiczno-Rolniczą tak, aby ładunek azotu nie przekroczył maksymalnej dopuszczalnej ilości wynoszącej 170 kg N/ha/rok w nawozach naturalnych.

Dodatkowo inwestor wyjaśnił (uzupełnienie raportu z dnia 29 września 2017 r.), że nawozy naturalne w postaci obornika, będą przeznaczone do rolniczego wykorzystania – bezpośrednio wywożone i zaorywane na posiadanych gruntach lub odsprzedawane do innych gospodarstw na podstawie umów. Jednocześnie, jeśli zaistnieje potrzeba magazynowania, to nadmiar obornika będzie przechowywany w formie przyzmy polowej zlokalizowanej na nieprzepuszczalnej płycie, zabezpieczonej w taki sposób, aby wycieki nie przedostawały się do gruntu.

W zakresie działań minimalizujących i ograniczających negatywne oddziaływania na wody podziemne i powierzchniowe, inwestor wskazał w Raporcie, że chów zwierząt prowadzony będzie wyłącznie w obrębie budynków inwentarskich izolowanych od podłoża betonowymi fundamentami. Nawożenie obornikiem będzie zgodne z planami nawożenia i przepisami ustawy o nawozach i nawożeniu oraz Kodeksem Dobrej Praktyki Rolniczej, obornik w całości będzie zagospodarowywany jako nawóz naturalny na polach własnych lub odbiorców na podstawie zawartych umów.

W tym miejscu Kolegium podnosi, iż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. W art. 66 uoiu określono elementy, które powinien zawierać każdy raport o oddziaływaniu na środowisko, aby opracowanie to w każdym przypadku zawierało informacje niezbędne do zakończenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania. Zakres przedmiotowy przedsięwzięć, których realizacja musi

być poprzedzona przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko jest bardzo szeroki, dlatego też w każdym przypadku opracowywany raport oddziaływania na środowisko powinien uwzględniać zarówno specyfikę realizowanego przedsięwzięcia, jak i miejsce, w którym ma to nastąpić. Raport ten ma charakter dokumentu prywatnego inwestora będącego dowodem w postępowaniu administracyjnym. Dowód w postaci raportu oceniany jest przez organ wydający decyzję określającą uwarunkowania środowiskowe, a uczestnicy postępowania mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 31 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Lu 845/10, opubl. LEX nr 993489).

Jak wcześniej już zauważono, RDOŚ w Bydgoszczy po analizie przedłożonego Raportu stwierdził, że nadmiar rozpuszczonych, a niewykorzystywanych przez rośliny składników mineralnych (zwłaszcza związków azotu i fosforu) zawartych w pomoci kurzym, które przedostaną się do wód podziemnych, powodując ich degradację wpłyną na nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla tych wód. Dodatkowo organ ochrony środowiska wskazał, iż od wielkości pogłowia zwierząt zależy ilość ładunku i fosforu wprowadzanego do poszczególnych elementów środowiska. Zwierzęta wraz z paszą pobierają określoną ilość składników pokarmowych, w tym białka będącego źródłem fosforu. Składniki te jednak tylko w niewielkiej części są wykorzystywane przez zwierzęta i zostają zatrzymane w ich organizmie. Zdecydowana większość jest wydalana wraz z odchodami oddziałując tym samym, przy niewłaściwym sposobie zagospodarowania nawozów naturalnych, na stopień zanieczyszczenia środowiska. Zanieczyszczenia pochodzące z powszechnie stosowanych nawozów naturalnych i mineralnych oraz hodowli zwierząt (w tym pochodzące z przym obornikowych), które mogą dostawać się do wód powierzchniowych przez spływ powierzchniowy, mogą być jedną z istotnych przyczyn eurofizacji wód powierzchniowych.

W ocenie tut. Kolegium Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy arbitralnie przyjął, że nadmiar rozpuszczonych składników mineralnych (azot i fosfor) zawartych w pomoci kurzym, które przedostaną się do wód podziemnych, przyczynią się do pogorszenia stanu tych wód. Organ odwoławczy dostrzega, że stanowisko RDOŚ jest niespójne, gdyż z postanowienia uzgodnieniowego wynika jednocześnie, że zdecydowana większość ww. składników jest wydalana wraz z odchodami oddziałując tym samym, jedynie przy niewłaściwym sposobie zagospodarowania nawozów naturalnych, na stopień zanieczyszczenia środowiska. Takie założenie RDOŚ, nawet z powołaniem się na zasadę przezorności, to niewystarczający argument dla odmowy wydania uzgodnienia. Jak wyżej wskazano z treści Raportu wynika, że w celu ochrony wód powierzchniowych oraz podziemnych inwestor będzie stosował się do przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu oraz sposobów gospodarowania nawozami określonych w Kodeksie Dobrej Praktyki Rolniczej. Z uzupełniania Raportu z dnia 29 września 2017 r. wynika ponadto, że obornik będzie aplikowany na polach stosownie do planów nawożenia opiniowanych przez Okręgową Stację Chemiczno-Rolniczą tak, aby ładunek azotu nie przekroczył maksymalnej dopuszczalnej ilości wynoszącej 170 kg N/ha/rok w nawozach naturalnych. Obornik w całości będzie zagospodarowywany jako nawóz naturalny na polach własnych lub odbiorców na podstawie zawartych umów.

Należy podkreślić, że celem postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko jest analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jak również możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Do raportu stosuje się zasady postępowania dowodowego,

dlatego w razie wątpliwości w zakresie istotnych okoliczności sprawy, organ może wezwać inwestora do uzupełnienia raportu lub może sięgnąć do innych środków dowodowych.

Zdaniem tut. Kolegium RDOŚ winien odnieść się do konkretnych postanowień Raportu oraz dokonać jego weryfikacji poprzez zważenie nie tylko zagrożeń wynikających z realizacji planowanego przedsięwzięcia, ale także działań minimalizujących i ograniczających negatywne oddziaływania na wody podziemne i powierzchniowe. Wówczas dopiero możliwa będzie ocena, czy planowane przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami przeprowadzona w odniesieniu do wskaźników jakości wód zawartych w rozporządzeniu wskaźnikowym oraz w oparciu o rozporządzenie referencyjne.

Dodatkowo organ odwoławczy wskazuje, iż w postanowieniu uzgodnieniowym regionalny dyrektor ochrony środowiska może nałożyć na inwestora konkretne warunki realizacji planowanej inwestycji, w tym, warunek, że obornik wywożony będzie bezpośrednio z budynków, bez gromadzenia go na terenie fermi drobiu. Wydaje się bowiem, że sposób zagospodarowania obornika może zostać doprecyzowany w toku postępowania, nie zaś rzutować o uznaniu *a priori*, że planowane przedsięwzięcie nie może być zaakceptowane w całości.

Dodatkowo, jak słusznie wskazuje strona odwołująca się, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bydgoszczy w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2016 r. pozytywnie zaopiniował planowaną inwestycję po uwzględnieniu m.in. warunku, że „Obornik wywozić bezpośrednio z budynków, bez gromadzenia go na terenie fermi drobiu”. Jednocześnie warunek ten zgodny jest z Decyzją Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu z dnia 29 września 2014 r. - pozwolenie zintegrowane dla Gospodarstwa Rolnego (...), z którego wynika, że obornik nie będzie magazynowany czasowo na fermie, jego wywóz będzie następował bezpośrednio w trakcie czyszczenia kurników (pkt II.6).

Dalej odnosząc się do stanowiska RDOŚ wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu w zakresie niespełnienia przez inwestora warunku maksymalnego zagęszczenia brojlerów w wysokości 42 kg/m², określonego w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej, Kolegium zauważa, że z informacji przedstawionych w Raporcie i jego uzupełnieniu z dnia 19 grudnia 2016 r. wynika, że inwestor planuje prowadzić działalność polegającą na tuczu brojlera kurzego w 5 nowych kurnikach o powierzchni zabudowy do 2700 m² każdy oraz maksymalnym zagęszczeniu obsady 42 kg/m², przy założeniu wagi ptaków po 5 tygodniu na poziomie 1,8- 1,9 kg, a po 6 tygodniu 2,3- 2,5 kg. W trakcie cyklu ok. 5 tygodnia chowu będzie następowała tzw. ubiórka polegająca na wywozie ok. 25-30% ptaków. W ocenie inwestora maksymalne zagęszczenie zwierząt nie będzie przekraczać 42 kg/m². Zapewnia to dobrostan zwierząt i podlega kontroli przez inspekcję weterynaryjną. Zdaniem RDOŚ w Bydgoszczy przy podanych parametrach, do czasu ubiórki zwierząt otrzymano zagęszczenie w wysokości 43,2 - 44,23 kg/m².

W ocenie tut. Kolegium, Dyrektor Ochrony Środowiska nie wykazał w oparciu o jakie dane i obliczenia doszedł do wniosku, że nie zostaną spełnione ww. wymagania wynikające z konkretnych przepisów prawa. Tym samym nie jest możliwa kontrola w zakresie dokonanego obliczenia zagęszczenia zwierząt. Dodatkowo zauważyć można, że z treści Raportu również nie wynika przyjęta przez jego Autora metodyka obliczeń. W tym zakresie należałoby wezwać inwestora do złożenia stosownych wyjaśnień. Wskazać trzeba, że uzasadniając odmowę uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia organ musi przedstawić swoje stanowisko w sposób konkretny, weryfikowalny, odwołujący się do jednoznacznych ustaleń i przepisów prawa, w szczególności gdy rzutuje ono w bezpośredni

sposób na treść decyzji środowiskowej. Ponadto jest to istotne w sytuacji, gdy organ podważa jednocześnie ustalenia Raportu. Zaskarżone postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 22 listopada 2017 r. wymagań takich nie spełnia. Tym samym za zasadny uznać należy zarzut skarżącej dokonania ustaleń co do zakresu obsady kurników bez wskazania na przyjęte kryteria dokonanych obliczeń.

Reasumując, formułując jedynie ogólne motywy podjętego rozstrzygnięcia, opierające się na wątpliwościach organu co do wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, organ uchybił przepisom art. 6, art. 7, art. 9, art. 77 § 1, art. 80 K.p.a. w stopniu, który mógł mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Dalej odnosząc się do zarzutów stawianych zaskarżonemu postanowieniu Wójta Gminy Białe Błota z dnia 04 grudnia 2017 r. znak: OŚ. 6220.48.2015.KOŚ o odmowie wyłączenia Pani (...) od załatwienia sprawy w przedmiocie wniosku skarżącej o wydanie warunków środowiskowych, Kolegium stwierdza co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że postanowienie w przedmiocie wyłączenia pracownika organu na podstawie art. 24 § 3 K.p.a. zgodnie z art. 141 § 1 K.p.a. nie jest zaskarżalne zażaleniem, a zgodnie z art. 142 K.p.a. można je zaskarżyć "tylko w odwołaniu od decyzji". Pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu z udziału w sprawie "już zawisłej przed organem administracji publicznej, niezależnie od rodzaju i charakteru sprawy (...), w każdym stadium tej sprawy oraz w każdej instancji trybu zwykłego lub trybów nadzwyczajnych" (J. Borkowski (w:) *Komentarz*, 1996, s. 127). Wyłączenie pracownika powstaje "na tle specyficznego stosunku określonego pracownika do określonej indywidualnej sprawy z zakresu administracji publicznej. Pracownik wyłączony od udziału w postępowaniu nie traci wskutek tego zdolności do udziału w postępowaniu dotyczącym innych spraw, choćby to były sprawy tego samego rodzaju" (W. Dawidowicz, *Ogólne postępowanie*, 1962, s. 92-93).

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że po przeanalizowaniu przesłanek z art. 24 § 1 i 3 K.p.a. organ stwierdził, że nie zachodzą okoliczności do wyłączenia Pani (...) od udziału w niniejszym postępowaniu jako pracownika organu.

Kolegium wskazuje, iż poza przyczynami wyłączenia pracownika organu administracji publicznej z udziału w postępowaniu wymienionymi taksatywnie w art. 24 § 1 K.p.a. nie można wykluczyć przypadków, w których powstają wątpliwości co do bezstronności pracownika w rozpatrywaniu i załatwianiu określonej sprawy administracyjnej. Przepis art. 24 § 3 K.p.a. jako przyczynę wyłączenia pracownika wskazuje "istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności pracownika". O ile zatem stwierdzenie istnienia jednej z okoliczności wymienionych w art. 24 § 1 jest wystarczającą przyczyną wyłączenia pracownika z mocy prawa, a zatem nie jest konieczne wykazanie, że istnienie takiej przyczyny rzeczywiście spowodowało stronniczość pracownika przy rozpatrywaniu sprawy, o tyle wyłączenie pracownika na podstawie art. 24 § 3 K.p.a. wymaga przynajmniej uprawdopodobnienia, że istnieją okoliczności, które mogą wywołać wątpliwość co do jego bezstronności. Nie chodzi tu o uprawdopodobnienie istnienia okoliczności powodujących stronniczość pracownika, lecz jedynie wywołujących wątpliwość co do jego bezstronności. Nie jest zatem konieczne uprawdopodobnienie, że pracownik będzie stronniczy w załatwieniu sprawy ze względu na daną okoliczność, lecz wystarczy, że okoliczność ta powoduje powstanie wątpliwości co do jego bezstronności, a zatem nie jest pewne i jasne, czy pracownik wykona swoje uprawnienia procesowe w sposób bezstronny. Powyższa przyczyna wyłączenia pracownika jest zatem określona szeroko, bowiem umożliwia wyłączenie pracownika z udziału w postępowaniu w sprawie na podstawie istnienia niekoniecznie uzasadnionych wątpliwości co do jego bezstronności.

Przepis art. 24 § 3 K.p.a. ma charakter gwarancyjny i służy zapewnieniu bezstronnego wykonywania czynności w postępowaniu administracyjnym. Jego istotą jest eliminacja nawet jedynie potencjalnych wątpliwości co do braku bezstronności pracownika organu, czy biegłego. Dla zastosowania art. 24 § 3 K.p.a. wystarczy więc uprawdopodobnienie istnienia okoliczności mogących wywoływać wątpliwość co do bezstronności, a nie okoliczności powodujących stronniczość. Wystarczy zatem, że z uwagi na konkretną okoliczność nie jest pewne i jasne czy dana czynność procesowa zostanie wykonana w sposób bezstronny (wyrok WSA w Kielcach z dnia 20 lutego 2018 r., sygn. akt II SA/Ke 158/17, opubl. LEX nr 2465731).

Mając na uwadze powyższe, ponieważ organ pierwszej instancji w ogóle nie zbadał, czy w sprawie spełniona została przesłanka z art. 24 § 3 K.p.a., zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu. Rozpoznając ponownie wniosek skarżącej o wyłączenie Pani (...) od udziału w postępowaniu, organ pierwszej instancji rozważy, czy za przesłankę z art. 24 § 3 K.p.a. może zostać uznana okoliczność podnoszona przez skarżącą, że Pani (...) w trakcie sesji Rady Gminy w dniu 25 października 2017 r. wyraziła stanowisko, co do sposobu załatwienia sprawy (w sposób negatywny) jeszcze przed zakończeniem postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie. Tut. Kolegium wyraźnie podkreśla, że dla spełnienia przesłanki z art. 24 § 3 K.p.a. wystarczy, że z uwagi na konkretną okoliczność nie jest pewne i jasne czy dana czynność procesowa zostanie wykonana w sposób bezstronny (zob. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 07 marca 2012 r., sygn. akt II SA/Bd 47/12, opubl. LEX 1139341).

Odnosząc się z kolei do zarzutów stawianych zaskarżonemu postanowieniu Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy z dnia 24 listopada 2017 r. nr SKO-4220/105/2017 w sprawie odmowy wyłączenia Wójta Gminy Białe Błota od załatwienia sprawy w przedmiocie wniosku skarżącej o wydanie warunków środowiskowych, stwierdza się co następuje. W ocenie składu orzekającego tut. Kolegium, nie jest dopuszczalna kontrola zaskarżonego postanowienia przez Kolegium działające w trybie odwoławczym. Kolegium wypowiedziało się już w sprawie wyłączenia Wójta Gminy Białe Błota od załatwienia sprawy. Ewentualne zarzuty przeciwko postanowieniu strony mogą podnosić w sprzeciwie od niniejszej decyzji do sądu administracyjnego.

Dalej zauważyć należy, że przepisy uuios nie regulują w sposób odrębny kwestii legitymacji procesowej w postępowaniach prowadzonych na jej podstawie. Prawdłowe jest wobec tego zastosowanie w tym zakresie ogólnej zasady sformułowanej w art. 28 K.p.a., że stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie lub kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny albo obowiązek.

Pojęcie interesu prawnego nie zostało zdefiniowane w K.p.a., jednak jak przyjmuje się w literaturze przedmiotu musi być on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie musi znajdować potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego (por. J. Borkowski (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2011, s. 180). Oznacza to, iż musi istnieć związek pomiędzy normą prawa administracyjnego, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, przejawiający się w tym, że norma ta może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu. W ugruntowanym w tym zakresie orzecznictwie sądów administracyjnych, przyjmuje się, że przymiot strony w sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach mają podmioty posiadające tytuł prawny do nieruchomości położonych w bezpośrednim sąsiedztwie zamierzonego przedsięwzięcia, a oprócz tego inne podmioty, jeżeli ich nieruchomości mieszczą się w zasięgu planowanego przedsięwzięcia, przy czym pojęcie oddziaływania musi być

rozumiane jako wpływ na środowisko przyrodnicze, jak i na nieruchomości sąsiednie, w szerokim znaczeniu sąsiedztwa (por. wyrok NSA z dnia 25 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1476/08, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Z przedłożonego przez inwestora Raportu oraz kopii mapy ewidencyjnej wynika, że zasięg oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko zamyka się na terenie działki nr ewid. 183/26. Na marginesie wskazać można, że zasięg ten podlega merytorycznej ocenie organu prowadzącego postępowanie. Jak wyżej wywiedziono, przymiot strony w sprawach o wydanie decyzji środowiskowej mają podmioty posiadające tytuł prawny do nieruchomości położonych w bezpośrednim sąsiedztwie zamierzonego przedsięwzięcia, a oprócz tego inne podmioty, jeżeli ich nieruchomości mieszczą się w zasięgu planowanego przedsięwzięcia. Dodatkowo wskazać można, iż „dla ustalenia czy dany podmiot ma interes prawny w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i w związku z tym czy ma przymiot strony w tym postępowaniu, nie ma znaczenia czy oddziaływanie na jego nieruchomość będzie w granicach dopuszczalnych norm, czy też będzie ponadnormatywne, wystarczy, że nieruchomość znajduje się w zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji. Sam fakt możliwości oddziaływania planowanej inwestycji na nieruchomość świadczy o istnieniu interesu prawnego w rozumieniu art. 28 K.p.a., co nie oznacza automatycznie o charakterze rozstrzygnięcia zawartego w decyzji wydanej w postępowaniu. Przymiot strony w postępowaniu daje jedynie podmiotowi możliwość uczestniczenia w postępowaniu i wpływu na kształt rozstrzygnięcia w ramach posiadanego interesu prawnego, który nie powinien być mniej chroniony niż interes prawny inwestora.” (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 138/17, opubl. LEX nr 2341988).

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że Wójt Gminy Białe Błota uznał za strony niniejszego postępowania wszystkich Mieszkańców (w liczbie 106), którzy złożyli w tym przedmiocie stosowne wnioski. Jak wyjaśniono, organ miał na uwadze zgłoszenie Mieszkańców w sprawie uciążliwości zapachowej istniejącej fermy w odległości kilku kilometrów od terenu, na którym znajdują się budynki kurników oraz tereny rolne, na których wykorzystuje się pomiot kurzy i składowane są przyny pomiotu kurzego. Natomiast z treści ww. wniosków wynika, że zdaniem wnioskodawców planowana inwestycja będzie miała istotny wpływ na znaczny spadek wartości ich nieruchomości. W tej sytuacji udział w niniejszym postępowaniu jest zasadny z uwagi na fakt, iż wnioskodawcy znajdują się w kręgu podmiotów narażonych na ewentualne oddziaływanie środowiskowe planowanej inwestycji. W ocenie tut. Kolegium zarówno argumenty wnioskujących dotyczące ewentualnego spadku wartości nieruchomości oraz dowolne stwierdzenie organu, bez przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, że wszyscy wnioskujący narażeni będą na oddziaływanie inwestycji, nie mogą zostać uznane jako wystarczające dla przyznania wnioskującym statusu stron w niniejszym postępowaniu, w rozumieniu art. 28 K.p.a.

Dodatkowo w aktach sprawy brak jest wypisów z rejestru gruntów dla nieruchomości, których właścicielami lub współwłaścicielami są podmioty, którym organ pierwszej instancji przyznał przymiot stron niniejszego postępowania.

Tut. Kolegium wskazuje, iż zarzuty wpływu planowanej inwestycji na wartość nieruchomości sąsiednich, będą mogły być zgłaszane dopiero na etapie wydawania przez właściwe organy decyzji o pozwoleniu na budowę - na podstawie ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, co wynika z treści art. 72 ust. 1 pkt 1 u.uioś. Uzyskanie decyzji środowiskowej jedynie wyprzedza, ubieganie się przez inwestora o ww. wymagane prawem decyzje związane z eksploatacją inwestycji. Podnoszona przez wnioskujących obawa o spadek wartości nieruchomości, nie może w związku z tym stanowić o ich interesie prawnym w sprawie (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 18 stycznia 2012 r., sygn. akt II SA/Łd 886/12, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Negatywne stanowisko społeczeństwa może

natomiast wpłynąć na uwarunkowania i wymogi takiej inwestycji, co znajdzie wyraz w konkretnych zapisach decyzji nakładających na inwestora dodatkowe obowiązki mające przeciwdziałać, tudzież ograniczać negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na elementy środowiska.

Należy podkreślić, że w postępowaniu dotyczącym decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, nie jest wymagana zgoda stron, ani tym bardziej podmiotów, którym nie przysługuje status strony na wydanie decyzji. Sprzeciw okolicznych mieszkańców, jakkolwiek byłby doniosły, lecz niepoparty jednocześnie wykazaniem naruszenia normy prawnej, nie może stanowić przeszkody w wydaniu pozytywnej dla inwestora decyzji.

Reasumując, brak ustalenia kręgu stron postępowania jest uchybieniem formalnym o zasadniczym znaczeniu dla każdego postępowania administracyjnego, dlatego też już tylko z tego względu decyzja organu pierwszej instancji powinna być uchylona, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Reasumując, na skutek zaskarżenia postanowienia uzgodnieniowego RDOŚ w Bydgoszczy z dnia 22 listopada 2017 r. oraz postanowienia Wójta Gminy Białe Błota z dnia 04 grudnia 2017 r. w odwołaniu od decyzji organu pierwszej instancji, tut. Kolegium zobowiązane było dokonać kontroli tych postanowień i odnieść się do stawianych im zarzutów w niniejszym uzasadnieniu, gdyż niedopuszczalne jest rozstrzyganie tych kwestii odrębnie w drodze postanowień organu odwoławczego. Organ odwoławczy nie wydaje na skutek takiego zaskarżenia odrębnego postanowienia (rozstrzygnięcia), które odnosiłoby się tylko i wyłącznie do zaskarżonego w ten sposób postanowienia. Ewentualne uwzględnienie, podnoszonych w odwołaniu od decyzji zarzutów odnoszących się do postanowienia, na które nie służy zażalenie, znajduje swój wyraz w uwzględnieniu odwołania i związanym z tym rozstrzygnięciem. Dzieje się tak wtedy, gdy naruszenie prawa przy wydaniu postanowienia, na które nie służy zażalenie, miało wpływ na wynik sprawy.

Ponieważ zaskarżone postanowienie RDOŚ wydane zostało z naruszeniem prawa materialnego, tj. art. 83 ust. 1 oraz procesowego, tj. art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 77 § 1, art. 80 K.p.a. i uchybienie to miało wpływ na wynik sprawy, odwołanie strony zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym, skoro zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji wydana została w oparciu o postanowienie w przedmiocie odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, które, na skutek stwierdzonych uchybień organ odwoławczy uchyla w całości, stąd należało również zaskarżoną decyzję uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Dodatkowo jak wyżej wskazano, podstawę dla uchylenia zaskarżonej decyzji stanowi również brak ustalenia kręgu stron postępowania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, co stanowi uchybienie formalne o zasadniczym znaczeniu dla niniejszego postępowania.

Rozpoznając sprawę ponownie, zarówno RDOŚ w Bydgoszczy wydając postanowienie uzgodnieniowe, jak i organ pierwszej instancji podejmując decyzję w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań, uwzględni wszystkie przedstawione wyżej uwagi. W szczególności, organ uzgodnieniowy po dokładnym przeanalizowaniu sporządzonego Raportu wraz z uzupełnieniami i po rozważeniu konieczności jego uzupełnienia lub wyjaśnienia m.in. w zakresie obliczeń maksymalnego zagęszczenia zwierząt, zajmie jednoznaczne stanowisko co do tego, czy objęte wnioskiem przedsięwzięcie może wpłynąć na nieosiągnięcie celów środowiskowych dla wód podziemnych i powierzchniowych. Organ pierwszoinstancyjny jednocześnie wraz z Raportem i jego

uzupełnieniami przekaże RDOŚ w Bydgoszczy akta sprawy dotyczące wszystkich przeprowadzonych u inwestora kontroli, w tym dokumentację załączoną do odwołania (którą Kolegium przekazuje organowi wraz z aktami sprawy). Na ich podstawie RDOŚ oceni również, czy założenia projektowe planowanej inwestycji, opisane w złożonym Raporcie oraz we wniesionych do niego uzupełnieniach, zawierają rozwiązania technologiczne i organizacyjne umożliwiające spełnienie wymagań zawartych w §35, §36 i § 37 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej. Zgodnie z § 38 ust. 1 ww. rozporządzenia, aby utrzymywać brojlery w maksymalnym zagęszczeniu obsady wynoszącym 42 kg/m² wymagane jest dodatkowo, aby przeprowadzone kontrole w okresie ostatnich 2 lat przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na lokalizację kurnika dla kurcząt brojlerów nie wykazały żadnych nieprawidłowości w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony zwierząt. Możliwość utrzymywania brojlerów w maksymalnej obsadzie warunkowana jest także dotrzymaniem odpowiednio niskiego wskaźnika śmiertelności zwierząt z zastrzeżeniem § 38 ust. 2.

Kolegium w tym miejscu podkreśla, że jeśli Raport nie zawiera nieścisłości lub nieprawidłowości i pozostaje w zgodzie z wymogami ustawy, a organ nie zgłasza w stosunku do niego konkretnych zastrzeżeń, to brak jest podstaw, aby odmówić mu waloru wiarygodności.

Organ pierwszej instancji w ponownie przeprowadzonym postępowaniu zwróci się również do PPIS w Bydgoszczy o wydanie opinii po przedłożeniu temu organowi Raportu wraz z jego uzupełnieniami. Kolegium zauważa, że w dotychczasowym postępowaniu Wójt Gminy Białe Błota, po kolejnym już uzupełnieniu raportu w grudniu 2016 r. oraz w październiku 2017 r., nie wystąpił ponownie o wymaganą prawem opinię do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy (poprzednia opinia sanitarna wydana została 20 czerwca 2016 r.), co jest podstawą postawienia zarzutu braku poprawności formalnej postępowania ocenowego.

Obowiązkiem Wójta Gminy Białe Błota będzie również prawidłowe ustalenie kręgu stron niniejszego postępowania, czemu organ da wyraz w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia.

W ramach postępowania wyjaśniającego organ pierwszoinstancyjny rozpozna wniosek skarżącej zgłoszony w piśmie z dnia 25 października 2017 r. w przedmiocie przeprowadzenia przez organ ten niezależnej ekspertyzy dotyczącej badania jakości wody na fermie drobiu.

Ponadto Wójt Gminy Białe Błota na skutek uchylecia postanowienia z dnia 04 grudnia 2017 r. zobligowany będzie do rozpoznaniu wniosku skarżącej o wyłączenie pracownika Pani (...) od udziału w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję skarga nie przysługuje, jednak strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może wnieść sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem tut. Kolegium w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 ze zm.), od skargi należy uiścić wpis stały w wysokości 100 zł, gotówką do kasy sądu lub na rachunek bankowy sądu.

Jednocześnie tut. Kolegium poucza, iż strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Otrzymują:

1. Adw. (...)
- Adw. (...)
- Adw. (...)
- pełnomocnik Pani (...)

2. Pan (...)
3. Pani (...)
4. Agencja Nieruchomości Rolnych
Skarbu Państwa Oddział Terenowy
w Bydgoszczy
ul. Hetmańska 38, 85-039 Bydgoszcz
5. Nadleśnictwo Bydgoszcz (Skarb Państwa)
ul. Sosnowa 9, 86-005 Białe Błota
6. Stowarzyszenie (...)
7. Stowarzyszenie (...)
8. Pozostałe strony w drodze obwieszczenia
przez Wójta Gminy Białe Błota
9. Wójt Gminy Białe Błota
+ akta sprawy
10. SKO a/a

Skład orzekający:

Przewodniczący:

Członek:

Członek:

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. Dworcowa 81, 85-950 Bydgoszcz
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. T. Kościuszki 27, 85-059 Bydgoszcz